

Recomanacions musicals per al cap de setmana

Són un clàssic dels 90 i la proposta d'una digna hereva de Cesária Évora

La música de Nancy Vieira, recomanada per al cap de setmana | Cedida

Un cap de setmana més, a **Reusdigital.cat** ens ve de gust compartir amb tots vosaltres algunes de les joies musicals que hem descobert, o que sovint recuperem en un exercici de nostàlgia. En aquesta ocasió, us proposem un parell de joies que de ben segur us faran passar una bona estona. Gaudiu-ne.

Marc Busquets recomana el disc "Automatic for the people", de REM

A casa nostra, el gran públic va descobrir REM arran l'èxit global del seu anterior àlbum d'estudi, *Out of time* (1991), amb la cèlebre *Losing my religion* convertida, amb els anys, en un himne generacional. Amb *Automatic for the people*, el grup liderat per Michael Stipe va apostar per textures més aviat acústiques, per un context més aviat de melangia i per càlids arranjaments de corda.

Molts dels temes del disc, més enllà dels senzills (també amb el pas del temps alguns han estat himnes, altres quasi paròdies, com *Everybody hurts*), se centren en la mort, en la pèrdua i, en conseqüència, en el dol.

És un treball enorme, trist i commovedor, carregat igualment de passió, i amb el qual la banda nord-americana va distanciar-se dels seus propis precedents. Precisament per fràgil, *Automatic for the people* és, almenys per a qui us proposa escoltar-lo aquest cap de setmana, un disc bellíssim, i que també permet una lectura positiva: si el moment és ara, gaudim-lo.

Marià Arbonès us recomana la música de Nancy Vieira

Us presento Nancy Vieira (Bissau, Guinea Bissau, 1975), una artista que fa anys explora la sonoritat tradicional de Cap Verd. Va arribar-hi quan tenia dos mesos, i en la seva etapa escolar ja va copsar la rica musicalitat d'aquest país. Als 14 anys va haver d'anar a viure a Lisboa, ja que el seu pare va ser nomenat ambaixador a Portugal. És a la capital portuguesa on va accentuar el seu interès per la música, la de les seves arrels africanes, però també la que provenia de Portugal i de l'altra banda de l'Atlàntic.

Digna hereva de Cesária Évora, les cançons de Vieira manifesten la malenconia de la morna i l'alegria de la coladeira, dos estats d'ànim i dos tipus de música que caracteritzen el poble capverdià. Tanmateix, les seves referències s'amplien amb més gèneres, com ara el funaná, el batuque, el fado, la rumba, la samba o la bossa nova. Les cançons, que interpreta amb una veu dolça i melodiosa, parlen de viatges i de la mar, d'enyorances i llunyanies.

El seu primer disc, *Nós Raça*, va arribar com a premi en un concurs en el qual va participar de manera inesperada, quan només acompanyava un amic. El seu èxit, però, va esclatar quan va aparèixer en un recopilatori titulat *Música de Intervenção Cabo-Verdiana*, cantant al costat del mític Ildo Lobo. Després, va publicar els àlbums *Segred* (2004); *Lus* (2007); *Pássaro Cego* (2009), amb Manuel Paulo, i *Nô Amá* (2012). El 2018 va presentar el molt aplaudit *Manhã Florida*, i actualment prepara un nou treball discogràfic.

La cançó que us adjunto en el vídeo es titula *Maylen*. Obre el disc *Nô Amá*, gravat a São Vicente (Cap Verd), i va fer conèixer Vieira a molts llocs del món. L'acompanyen Nando Andrade al piano, Voginha i César Lima a les guitarres, Samu al cavaquinho i Tey Gonçalves a la percussió. *Maylen* va ser escrita pel poeta, músic i historiador capverdià Mário Lúcio.